

University of Jaffna

Sir. Pon. Ramanathan
Memorial Lecture – 2019

சுழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில்
பெண் ஆளுமைகள்(1900 - 1950)

கலாநிதி.செ.யோகராசா

முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவர் மற்றும்
பேராசிரியர்
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

on

12th December 2019(Thursday)

at 3.00 p.m

at

Kailasapathy Auditorium,
University of Jaffna.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
இலங்கை

சேர்.பொன்.இராமநாதன்
நினைவுப் பேருரை

ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில்
பெண் ஆளுமைகள்
(1900 - 1950)

பேருரைவழங்குனர்

கலாநிதி. செ. யோகராசா
முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவர் மற்றும் பேராசிரியர்
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

12.12.2019 (வியாழக்கிழமை) பி.ப 3.00 மணி

இடம் : கைலாசபதி கலையரங்கம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Sir Pon Ramanathan

Message from the Competent Authority

Sir Ponnambalam Ramanathan Memorial Lecture is an annual event at the University of Jaffna during the aftermath of the General Convocation. Jaffna University has the honour to give tribute to Sir Ponnambalam Ramanathan whose property has paved the way for us to respect. As a mark of honour and show its respect, the Jaffna University community has been traditionally conducting this Memorial Lecture.

We are very much thankful to Dr. S. Yogarajah, a well known respected Professor to deliver this Memorial Lecture and we welcome the speaker on behalf of University of Jaffna.

Prof. K. Kandasamy
Competent Authority,
University of Jaffna.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் பெண் ஆளுமைகள் (1900 - 1950)

கலாநிதி செ.யோகராசா

(முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவரும் பேராசிரியரும் - கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

முன்னுரை

“இலங்கையின் தவப்புதல்வர்களில் ஒருவர் சேர்.பொன்.ராமநாதன் என்பதில் என்றும் எவர்க்கும் கருத்து வேறுபாடில்லை. ஏறத்தாழ அரைநூற்றாண்டு காலமாக இலங்கையின் அரசியல் வானில் ஈடு இணையற்று பிரகாசித்த இராமநாதன் அவர்கள் இவ்வலகிலே தம் புகழ் நிறுவிச்சென்ற பெரும் மக்களுள் ஒருவர் என்பதை உடரும் உலகமும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளன.”

(பேராசிரியர் கைலாசபதி)

சென்ற நூற்றாண்டின் (19ஆம் நூற்றாண்டு, க-உ) பிற்கூற்றிலே இலங்கை மக்களின் கல்வித் தேவைகள் மிகுதியும் உணரப்பட்டன. கீழ்த்திசையின் ஆதம் ஞானமும் மேற்றிசையின் உலகியல் ஞானமும் ஒன்றிணைந்த சிறந்ததொரு கல்வியின் மூலம் மக்களின் சிந்தனையையும் வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உயர்த்திவிட கொலோனல் ஒல்கொட், அநகாரிக தர்மபால, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் முதலான பெரியோர்கள் முயன்றனர். இவர்களின் வரிசையில் இராமநாதனையும் நாம் வைத்து என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூர வேண்டும்...

இராமநாதன் வாய்ச்சொல் வீரர் அல்லர். அவரின் செயல் வீரத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகளே ராமநாதன் மகளீர் கல்லூரியும் பரமேஸ்வரா மகளீர் கல்லூரியாகும்.

-சொக்கன்-

மேற்கூறிய விதத்தில் தாம் பெண்களுக்காக நிறுவிய இராமநாதன் மகளீர் கல்லூரியினூடாக பெண்கல்விக்கு முதன்மை கொடுத்த சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களது நினைவாக நடாத்தப்படும் இவ்வருட நினைவுச் சொற்பொழிவு, ஈழத்தின் பெண்படைப்பாளர்களை முக்கியப்படுத்தி “ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் பெண் ஆளுமைகள் (1900 -1950) என்ற மகுடத்தில் அமைகின்றது. இவ்விதத்தில் இதுவே

முதன் முயற்சியாகின்றமை கவனத்திற்குரியது. இத்தகைய நோக்கில் அடங்கும் பெண் ஆளுமைகள் சிலராக இருப்பினும் ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் அவர்கள் பதித்துள்ள தடங்கள் ஆழமானவையாகும்.

தொடர்ந்து செல்வதற்குமுன் “நவீன இலக்கியம்” என்பது பற்றி சிறிது விளக்கமளிப்பது பொருத்தமானது. “நவீன” அதாவது புதிய இலக்கியங்களாகக் கருதப்படுவன நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நவீனகவிதை, நவீன நாடகம் என்பனவாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட நவீனமயமாக்கச் (modernization) கூழலில் இவை முதன்முதலாக பிறப்பெடுத்தன. சமூகச்சார்பு, பொதுமக்கள் நலன், அரசியற்சார்பு, ஆதிக்க எதிர்ப்பு, மூதம், கடவுள், அரசு, ஆணாதிக்க எதிர்ப்புகள் தனிமனித அனுபவம் என்பன இவற்றின் இயல்புகளாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட நவீன இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட இக்கால (1900-1950) பெண் ஆளுமைகள் சிலர் பரவலாக அறியப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதையும் இத்தகைய வர்களுள் வேறு சிலர் முதன்முதலாக இப்போதுதான் அறியப்படுபவர்களாகவும் உள்ளனர் என்பதனையும் இவ்வாறான பெண் ஆளுமைகள் சிலர் மறக்கப்படும் சிலர் மறைக்கப்படும் உள்ளனர் என்பதையும் இந்நினைவுப் பேருரையூடாக அவர்களும் முதன்முதலாக வெளிக்கொணரப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இவ்வேளை நினைவு கூர்வது அவசியம்.

நவீன கவிதைத்துறையில்

மேற்குறிப்பிட்ட துறையில் மூன்று கவிதைகள் வெவ்வேறு நோக்கிலும் போக்கிலும் இக்காலப் பகுதியில் பாடல் இயற்றியுள்ளதை இனங்காணமுடிகின்றது. மேற்கூறிய வர்களில் ஒருவர் மலையகத்தைச் சேர்ந்த மீனாட்சியம்பாளர் நடேசய்யர். இவர் 1929இல் இந்தியத்தொழிலாளர் சிந்து என்ற கவிதை நூலொன்றை வெளியிட்டிருப்பினும் அது பார்வைக்குக் கிடைக்கப் பெறவில்லை. 1940இல் வெளியிட்ட “இந்தியர் களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை” என்ற தொகுப்பு பற்றி மட்டும் அறிய முடிகின்றது. இத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “

இலங்கைவாழ் இந்தியர்களின் நிலைமை வரவர மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டே வருகின்றது. இலங்கைவாழ் இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக தீவிரமுடன் போராட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்திய மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும் ஆபத்தை உணர்த்தி அவர்களிடையே அதிலும் முக்கியமாக இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அத்தகைய பிரச்சாரம் பாட்டுக்கள் மூலமாகச் செய்யப்படுவது அதிகம் பயனளிக்கும். இதை முன்னிட்டே இன்று இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் நிலைமையைப் பாட்டுக்கள் மூலம் எடுத்துக்கூற முன் வந்துள்ளேன். இந்தியர்களை தூக்கத்தில் ஆழ்ந்து விடாது தங்களது உரிமைகளைப் போராடும்படி அவர்களை இப்பாட்டுக்கள் தட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்பதே எனது அவா.

மத்தியதர வர்க்கத்தினரை மனங்கொண்டு தேசிய ஒற்றுமை பற்றியும் சமூகக் குறைபாடுகள் பற்றியும் பாடப்பட்டு வந்த சூழலில் மலையகத்தில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர் பற்றியும் அவர்கள் மத்தியில் போராட்ட உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் பாடமுற்பட்ட மீனாட்சியம்பாளின் குரல் முற்றிலும் புதியதே. இன்னும் நுணுக்கமாக நோக்கினால் அது சமூக, அரசியல் நோக்கிலான முதல் எதிர்ப்புக் குரலாகும். தொகுப்பிலுள்ள மூன்றாவது பாடலுக்கு மேலுள்ள உபதலைப்பு “இலங்கை யர்கள் இந்தியர்களை இந்தியாவிற்கு விரட்ட வேண்டுமென்று சொன்னதற்காக எதிர்த்துப் பாடிய பாடல்கள்” என்றிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பாடற்பகுதி, அமைகின்றது:

“சிங்கள மந்திரிகள் கூற்று மிக
சீருகெட்ட தென்று சாற்று
சங்கடமே நேருமென தோற்று திந்திய
சமூகம் நெருப்பாய் வரும் காற்று

நன்றி கெட்டுப் பேசும் மந்திரிமாரே உங்கள்
நியாயமென்ன சொல்லுவீரே
இன்றியமையாதவொரு போரே செய்ய
இடமுண்டாக்குறீர் நீரே”

எதிர்ப்பு நிலையில் சாத்வீகப் போராட்டத்திற்காக தொழிலாளரிடம் அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது:

அனுபல்லவி

தொழிலாளர் ஒன்று கூடுங்கள் - இந்த நிலையில்
துணிந்து வழியைத் தேடுங்கள்

சரணம்

சிங்கள மந்திரிகளே செய்திடும் கழ்ச்சி
சேதியிதல்லாமல் வேறில்லை காட்சி
பொங்கவே தொழிலாளர் ஒற்றுமை மாட்சி
பொலிவு கொண்டாலவர் அடைகுவர் தாட்சி

(தொழி)

பண்டிதரிடமிருந்து பாமரரிடம் கவிதையைக் கொண்டு சென்ற பாரதி, அவர்களுக்காக இசைப்பாடல்களையும் மெட்டுக்களிலமைந்த பாடல்களையும் உருவாக்கினார். மீனாட்சியம்பாளிள் பாடல்களும் அவ்வாறமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலுள்ள பாடல்கள் இசைப்பாடல்களாகவிருப்பது கண்கூடு. அவ்வாறமைந்த பாடல்கள் பொதுமக்களுக்குப் பரிச்சயமான மெட்டுக்களிலமைந்திருந்தன. உ-ம்:

"நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி" என்ற மெட்டு

"ஆடு பாம்பே" என்ற மெட்டு

"தங்கக் குடமெடுத்து" என்ற மெட்டு

"கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும்" என்ற மெட்டு

மற்றொரு கவிஞை மயிலட்டியைச் சேர்ந்த ஞானாம்பிகை என்பவர். இவர் இன்றுவரை அறியப்படாத கவிஞை. இவரது பாடல்கள் "மேலைத்தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மி" என்ற பெயரில் பிரசுரமாக வெளிவந்தது. அதில் வெளிவந்த ஆண்டு குறிப்பிடவில்லை. இருபத்தைந்தளவிலே (1925) அது வெளிவந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. (இப்பிரசுரத்திலிடம் பெற்றுள்ள பாடலொன்றிலே இவ்வாண்டு பற்றிய குறிப்பொன்றுள்ளது.) நூலின் தலைப்பிலே மதுபானம் என்றிருப்பினும் கவிஞை முக்கியத்துவம் கொடுத்த பொருள் வேறொன்று அது முற்றிலும் புதிய பொருள். சமகாலத்து போலியான தேசேபகாரிகளை

இனங்காட்டுவதில் - கண்டிப்பதில் - நையாண்டி செய்வதிலே கவிஞரையின் கவனம் குவிந்துள்ளது. சமகாலத் சமூகத் தேவைகளை அதிகளவு பாடிய பாவலர் துரையாப்பாப்பிள்ளை உட்பட, உதிரியான கவிதைகள் பாடிய எவருமே இப்பொருள் பற்றிப் பேனாரல்லர். கவிஞரை நூலின் விஞ்ஞானத்தில் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது இவ்வேளை கவனத்திற்குரியது.

“.....நாமிங்கே கண்டிப்பது, தற்போது இக்குடிவகைப் புதார்த்தங்களை ஊரை விட்டோடிவிட்டேண்டுமென்னும் தேசோபகாரிகள், தேசபக்தர்கள், தேசநன்மைக்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள் என்று வெளிப்பட்டுக் கங்கணங்கட்டி நிற்பவரையே. இவர்கள் ஸ்ரீமான் காந்தி, திலகர், சரோஜினிதேவியாகிய மகாத்மாக்கள் போல, உடல், பொருள் ஆவி மூன்றையும் உலகத்துக்காய் ஒப்புக்கொடுத்து நன்மை செய்ய சித்தங் கொண்டவர்களல்லவே. தம்மைச் சனங்கள் தேச நன்மைக்காய் பாடுபடும் மகாத்து மாக்களென்று நம்பவேண்டுமென்ற அவாவினால் வேறு வேஷமிட்டு நடிப்பவரே. இவர் நேரத்துக்குத்தக்கபடி வேஷம் போடுவர் ஆடுவர், ஆதலின் கெட்ட குடிவகையை ஊராற்றுரத்துவதிலும் இவரன்னாரை ஊராயருவருத்து தள்ளிவிடுதே உசிதமென்று துணிந்து சொல்லுகின்றோம். குடிவகைப் புதார்த்தங்களுக்கு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. இவர்களுக்கே நாமெல்லோரும் பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது...”

மேற்கோள் சற்று நீண்டதாயினும் கவிஞரையின் பொருட்புதுமை எத்தகைய தென் பதையும் ஒப்பீட்டுப் பார்வையையும் ஆக்ரோசுடி உணர்ச்சியையும் மனத்துணியையும் அங்கத பாங்கையும் அது வெளிப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிஞரை எழுதியுள்ள 123 பாடல்கள் கொண்ட முற்குறிப்பிட்ட பிரசுரத்திலே 57 பாடல்கள் போலித் தேசோபகாரிகள் பற்றியவை என்பது வியப்பிற்கும் சிந்திப்பிற்கு முரிய விடயமாகின்றது. ஏனெனில், போலித் தேசோபகாரிகள் அந்தளவிற்கு அதிக எண்ணிக்கையினராக இருந்துள்ளாரென்பதை நாம் அறிதற்கான வாய்ப்புக்கள் இன்றுவரை அரிதாகவே இருந்துள்ளது. கவிஞரை அவ்விடயத்திற்கு முதன்மையளித் திருப்பதனுடாகவே போலித்தேசோபகாரிகள் பலர் அன்றைய கால கட்டத்தில்

தலைதூக்கியிருந்தாரென்பது புலப்படுகின்றது. ஆக, முக்கியமான இவ்விடயம் பற்றி கவினா எழுதியுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்தாள்வது பயன்மிக்கது. அவை பின்வருமாறமைகின்றன:

சாதுசன் யாசியென வேசுஷமிட்டுரில்
தன்கா ரியத்தை முடிப்பரிவர்களைத்
தேசோபாகாரிக ளென்றுஞ்
சிந்தித்து நீரிதைப் பாருமடி

ஊறிற் தமக்கு மதிப்பொன்றுண்டாக்கு
முபாயத்தைக் கொண்டு பலவேசம் போட்டிவர்
ஆரினும் மேலவர் தேசோபாகாரிக
ளாமென ஆடினார் பாருமடி

தேசநன் மைக்கின்று சல்லியும் வேண்டுவார்
தேசோபாகாகள் என்று முழங்குவார்
பேசுவ தன்றிக் தம்மைச் சதமொன்றும்
விரிய விடாரிவர் பாருமடி”

மேற்சுறியவாறான போலித் தேசோபகாரிகள் பற்றிய கண்டனத்தினூடாக, இலங்கை விடுதலை பற்றிச் சிந்தித்த முதற் தேசியக் கவினாருயாக இவரை இனங்காண முடிகின்றது. தொடர்ந்து, மிகச்சில பாடல்களில் மதுபானமருநின் வேறு செயற்பாடுகள் பற்றிப் பேசுவார். உ-ம்

“மேலைத்தேயமதுபானத்துக் செலுத்தும் பணம்
மிச்ச மிகுதியாய் மேலூர்க்குப் போவதால்
மேலும் நம்மூர்க் கள்ளுச் சாராயம் நன்றென்னும்
விள்ளுகி றாராமே பாருமடி”

இதன் பின்னர் யூரிமாரின் தகுதியீனம் பற்றி எடுத்துரைக்கிறார். ஆங்கில ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட முக்கியமான மாற்றங்களுள்ளொன்று நீதித்துறை சார்ந்தது. நீதிமன்றம், சட்டம், அதன் குறை நிறைகள், சட்ட அமுலாக்கம் முதலான விடயங்களைப்பற்றி சமகால படைப்பாளிகள் சிலர் பேசியுள்ளனர். இது தொடர்பில் இக்கவிஞை யூரிமாரி தகைமைபற்றி எழுதப்பட்ட பாடலிலொன்று பின்வருமாறு:

புத்திநுண்மை யற்றவரைத் துயில்வாரை மெய்யியக்கம் புன்மையாரை
 எத்தரையேழையேச்சினத்தர் தறுகணரை யசங்காத விதயத்தாரைச்
 சத்தமான மற்றாரைப் பாவத்துக் கஞ்சாரைத் தோன்றுநீதி

இத்தலமன் நிலையூரித் துரையென வைப்பது கெடுதி யழிபுதானே
 தமிழரது நாகரிகம், ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் மாற்றங்கள் பெற்று வருவது பற்றி இறுதியாக விபரிக்கின்றார். இவ்விதத்தில் மேலைத்தேய உடை, உணவு, மேலைத்தேய நடனம் முதலியன கவனத்திற்குட்படுகின்றன. உ-ம்:

பஞ்ச நமக்கு வருங்காரணத்தை நாம்
 பார்க்கில் நந்தேய நவநாகரீகத்தின்
 சஞ்சிதமென்க: மறுத்துரைப்பாரெவர்

என்று குறிப்பிட்டு காலனித்துவ ஆட்சிக்கெதிராகவும் குரலெழுப்புகின்றார்.

இன்னும் தான் சொல்வதற்கு அனேகம் இருப்பதாகவும் அதனை இரண்டாம் பாகத்தில் கூறுவதாகவும் கூறி தானியற்றிய நெடும் பாடலை முடிக்க முற்படுகின்றார். அவ்வாறு கூறிய பின்வரும் வகையில் இருந்தால் கொலைகூடச் செய்யலாமென்ற விடயத்தைக் குறிப்பிட்டு “வாழி” பாடுகின்றார் கவிஞை.

முற்குறிப்பிட்ட மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரதும் வித்தியாவல்லியம்மாரதும் காலனித் துவ ஆட்சிக்கெதிரான எதிர்ப்புக்குரல்கள் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் இவர்களுக்கு முன்னரே அன்றைய சட்டநிருபண சபையிலே 1915ம் ஆண்டு இனக்கல வரத்தையொட்டி அவராற்றிய உரையில் வெளியிடப்பட்ட வாசகங்களை நினைவு படுத்துகின்றன. அவ்வரையின் ஒருசிறு பகுதியை இங்குதருவது பொருத்தமானது:

“ அசாதாரணமான இந்த அவலச் சூழ்நிலையிலே மக்களின் நன்மை கருதி நீங்கள் பணிபுரிவீர்கள் என்றுநான் எதிர்பார்க்கின்றேன். வளர்ந்தோராகிய ஆண் பெண்களிடையே சென்று நான் விசாரித்த பொழுது உங்களின் அடக்குமுறைச் சட்டத்தினால் விளைந்த விளைவுகளைக் கூறி அவர்கள் கண்ணீர் பெருக்கினர். மாட்சிமை பொருந்திய உங்கள் ஆணையாளர்களின் உரிமை கபந்த செய்கைகளும் சட்டவரம்பற்ற செயல்களுமே இத்துயரநிலைக்கெல்லாம் காரணமாகும்...

சிக்கல் நிறைந்த இந்தச்சூழ்நிலையிலே அதிகாரவர்க்கத்தின் அறிக்கையொன்று மட்டுமே ஆராய்வதற்கு எடுக்கப்படலாகாது. இதற்கு மறுபக்கமாய் உள்ள மக்களின் அறிக்கையையும் கவனமாகவும் பாரபட்சமின்றியும் ஆராயப்படல் வேண்டும். நான் மக்களின் சார்பாகவுள்ள நியாயங்களை எடுத்துரைக்கவே உங்கள் முன் எழுந்து நிற்கின்றேன்.”

பிறிதொரு கவிஞர் திருநெல்வேலி பிரதேசம் சார்ந்த சு. வித்தியவல்லியம்பாள். இவர் இயற்றியதாக வெளிவந்த பிரசுரம் “ஸ்ரீமான் சேனாதிராசா கொலை” விசித்திரக் கவிகள். (முதலாம் பாகம்)

மேலுள்ள தலைப்பினைத் தொடர்ந்து பின்வரும் குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது:

“இது முன்னர் வெளிவந்த புத்தகங்களிலும் பார்க்கச் சரித்திரம் தொடர்பாக வீரம், சோகம், தாபம் முதலிய சகல விபரங்களும் அடங்கிய வெண்பா, விருத்தம், கலித்துறை, ழம்மி, சிந்து முதலிய நூதன மெட்டுக்களாற் பார்ப்போர் மனதை பிரமிக்கச் செய்யத்தக்க விதமாகவியற்றியது. தாசி நடனம், பணவாஞ்சை, அந்நியர் நேசம், கூடாநட்பு முதலியவற்றின் வருங்கேடு... நன்கு விளங்கும். ” (புள்ளியிட்ட இடத்தில் எழுத்துக்கள் அழிந்துள்ளன.)

சேனாதிராசா என்பவர் கோப்பாய் உரைச் சேர்ந்தவர் உடையார் அல்லது மணியகாரர் பரம்பரையில் வந்தவர் பரோபகாரி செல்வாக்கு மிக்கவர். தேவதாசிகளால் கோவிலேற்பட்ட அசம்பாவிதம் காரணமாக, திருவிழா பார்க்கச் சென்றவேளை திட்டமிட்டுக்

கொலை செய்யப்படுகின்றார். வழக்கு நீதிமன்று செல்கின்றது. (தீர்ப்பு பற்றியது இரண்டாம் பாகம் அது வெளிவந்ததா என்று தெரியவில்லை)

மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட இப்பிரசுரம் “விசித்திரக் கவிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டாலும் எழுத்து இலக்கிய மரபில் நோக்கும்போது உள்ளூர் பிரமுகர்களை பாடுகின்ற பிரபந்த இலக்கிய மரபினை (உ-ம் : கதிரைவேலன் கோவை, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளி) சார்ந்ததாகவுள்ளது என்று கூறமுடியும். எனினும் அதைவிட, வாய்மொழி இலக்கிய மரபில் உருவாகின்ற “கொலைச் சிந்து”¹ பாடல் மரபுடன் பொருத்திப் பார்ப்பதே பொருத்தமானது. தமிழகத்தில் இவ்வாறான கொலைச் சிந்துகள் வாய்மொழிப் பாடல் மரபில் அதிகமெழுந்துள்ளன. ஈழத்தில் மலையகத்தில் ஒரு சில எழுந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, எஸ்.எம்.ராஜப்பா என்பவர் பாடிய “கட்சிப் போராட்டக் குரல்” இரண்டாம் பாகத்தில் “12 நபர்களின் படுகொலைப் பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன”. அறுபதுகளளவிலே யாழ்ப்பாணத்தில் “கோகிலாம்பாளர் கொலை வழக்கு” பிரசுரமாகின்றது.

வித்தியாவல்லியம்பாளர் இயற்றிய விசித்திரக் கவிகள் இலக்கிய மரபுடன் இயைந்தாலும் பாடியவர் பெண்கவிஞர் என்ற விதத்திலே முதன் முயற்சியாகின்றது என்பதே இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. நூலின் ஆரம்பம் கடவுள் துதிகளுடன் இடம்பெறுகின்றது.

விநாயக வணக்கம்

வெண்பா

சீரோங்கு சேனாதிச் சீமா னுயிர் விடுத்த

பேரோங்கு காரியத்தைப் பேசவே பாரோங்கு

மைங்கரனே போற்றி யடியிணையை யான்

தொழுதேன் சங்கையறு செந்தமிழைத் தா

சுப்பிரமணியர் துதி

கலித்துறை

உன்னரும் வீதியிலாவித் திரிந்த வுத்தமனாம்

தன்னருள் சேனாபதியினுடலைப் பதைபதைக்க

அந்தியர் செய்தமையருங் கவிபாற் றொல்ல வாறுமுகா
என்னருங் நாவினிதாயிருந் திஃதியம் புவையே

அவையடக்கம்

கண்மணியாகிய சேனாதிராசன் கதைகளையோர்
பெண்மணியாகிய பேதை கவி வழி பேசியதால்
பண்ணிசை குற்றம் பார்த்து பிடித்திடும் பாவலர்கள்
விண்மணியாமென விரும்பி யுரைத்து விளங்குவரே

நூல்

நொண்டிச் சிந்து

சற்சனரே சொல்லக் கேளும் - இந்த
தரணியெலாம் புகழும் கோவை நகரில்
சிற்பர னருளினாலே சகல

செல்வமும் படைத்திலங்கும் நல்ல குலத்து

(சற்சனரே)

குன்றனைய குணம் படைத்தோன் - குமார

கூரியர் குலத்து தித்த குழந்தை யென்பார்

வன்றிறல் சேனாதிராச என்று

வையத்தோர் சொல்லுவார்கள் ஐயா நேசர்கள்

(சற்சனரே)

மேற்சுவரியவாறு ஆரம்பித்து சிறி கிட்டினன் என்ற பொலிஸ், கொலைக் குற்றவாளியை
நீதி மன்றிலே நிறுத்துவதோடு வாழி விருத்தத்துடன் (முதற்பாகம்) முடிவுறுகின்றது.
மேற்குறித்த பொலி ஸின் பெயர் மேலைத்தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மியிலும்
இடம்பெறுவதால் அப்பிரசுரமும் ஏறத்தாழ 1920 1925 அளவில் எழுந்திருக்கலாம்.)

மீனாட்சியம்மாள் வெவ்வேறு பாடல் மெட்டுக்களை பயன்படுத்தியிருப்பதுபோன்று,
வித்தியாவல்லியம்பாளும் பல்வேறு பாடல் மெட்டுக்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது
குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியாக, தொகுத்து நினைவுகூர்வதாயின் மேற்கூறிய மூன்று கவிதைகளும் வெவ்வேறு நோக்குகளும் போக்குகளும் கொண்ட பாடல்களைப் பாடியுள்ளமை புலப்படுகின்றது. தொழிலாளர் எழுச்சியை மனங்கொண்டு மீனாட்சியம்மாளுக்கும் காலனித்துவஆட்சி மாற்றங்களுட்பட போலித் தோசோபகாரிகள் பற்றி ஞானாம்பிகையுடும் உள்ளூர் பிரமுகர் கொலை பற்றி வித்தியாவல்லியாம்பாளுக்கும் பாடல்கள் பாடி முன்னோடி முயற்சியீடுபட்டுள்ளனர். பொதுமக்களை மனங்கொண்டு இசைப் பாடல்களை மெட்டுக்களில் இயற்றியுள்ளனர். எனினும், இத்தகைய கவிதைகள் தங்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பாடப்பட்டார்ல்லர். அதற்கான காலம் என்பதுகளிலேயே உருவாகின்றது. (அவ்வாறான விடயங்களைக் கொண்டு தமிழிலேயே வெளிவந்த "சொல்லாத சேதிகள்" (1986) என்ற தலைப்பிலான முதற்தொகுப்பின் உருவாக்கத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் / மாணவிகளுக்கு முக்கிய இடமிருப்பது இன்று வரலாறாகிவிட்ட உண்மை.)

நாவல் துறையில்

மேற்கூறப்பட்ட துறையில் நாவலாசிரியராக ஒருவரையே இனங்காண முடிகிறது. அவரே மங்களநாயகம் தம்பையா. இந் நாவலாசிரியை அரியமலர் என்ற இன்னொரு நாவலை எழுதியிருப்பினும் அது கிடைக்காநிலையில் எமக்கு கிடைத்திருப்பது நொறுங்குண்ட இருதயம் (1914) மட்டுமேயாம். நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவல் கணவனான அருளப்பாளின் கொடுமைக்கு ஆளாகி இதயம் நொறுங்குண்ட கண்மணியென்ற மத்தியதர வர்க்கத்து குடும்பப்பெண்ணின் அவல வாழ்க்கையை பொருளாகக் கொண்டது. அந்தஸ்துணர்வு, பொருளாசை என்பன மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு தடையாக உள்ளன என்பதையும் அன்பற்ற வாழ்க்கை எவ்வாறு சுமையாகிப்போகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் உருவாகியுள்ளது. அன்பற்ற கணவனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட கண்மணி மனம் நொந்த நிலையில் கிறிஸ்தவ பாரிதியாரொருவரின் இதமான போதனைகளால் அமைதியடைகிறாள். இறுதிவரை கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறாள். அவளது உயிர் பிரியும் வேளை கணவனான அருளப்பா அவளின் நற்பண்புகளை உணர்ந்து திருந்தி வாழ்கிறாள்.

கண்மணியின் தோழியான பொன்மணியும் அவளது காதலன் பொன்னுத்துரையும் சமூகத்தில் பொருளாசை, அந்தஸ்துணர்வு என்பவற்றால் பல இடர்களை அனுபவித்து ஈற்றில் இணைகின்றனர்.

மேற்சுறியவாறான, சமகாலச் சமூகத்தின் குறைபாடுகளை எதிர்த்து கண்டனக் குரல் எழுப்புவதாக அமைகின்ற விதத்தில் முதல் நாவலான இந் நாவலிலேதான் ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் முதன்முதலாக மத்தியதர வர்க்கத்தினரைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்த இரத்தமும் சதையுமான பாத்திரங்களைக் காணமுடிகிறது.

பெண்நிலைவாத நோக்கில் நின்று அணுகும் போது தனது விருப்பமற்ற திருமணத் திற்காக முதன்முதலாக எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்புகின்ற பொன்மணி என்ற பாத்திரத் தினைச் சந்திக்க முடிகிறது. இவ்விதத்தில் பின்வரும் கூற்று கவனத்திற்குரியது.

“பெரியோரே, கனவான்களே, இது எனக்குச் சற்றேனும் பிரியமில்லாத செய்கை என்பதையும் என் பெற்றோரின் நெருக்குதலினால் என் கையொப்பத்தை வைக்கின்றேனென்பதையும் நீங்கள் தயவாய் அறிந்து கொள்ளுங்கள். என் பெற்றார் என்னை நெடுகிலும் நெருங்கியதாலும் இப்போது எனது கையொப்பத்தை வைக்கும்படி என்னை வதைப்பதாலும் இதோ என் கையொப்பத்தை வைக்கிறேன்.”

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் விரவிய ஈழத்துத் தமிழ் நடை இந் நாவலிலேதான் முதன்முதலாக வெளிப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

மேற்சுறியவாறு நோக்கும்போது இந் நாவல் ஈழத்தின் ஐந்தாவது நாவலாக அமைந்திருப்பினும் யுதார்த்தச்சாயல் மேற்கிளம்புகின்றதென்ற விதத்தில் முதல் நாவலாக மிளர்வதை அவதானிக்கின்றோம்.

நவீன நாடகத்துறையில்

நவீன நாடகத்துறையில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கான காலத்திற்காக நீண்ட காலம் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தாலும் ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாடகமாக அண்மையில்

அறியப்பட்ட இலங்கைத் தோட்டத்தொழிலாள உ அந்தப்பிழைப்பு என்ற, கூத்துத் தன்மை விரவிய நவீன நாடகத்தில் வருகின்ற கூத்துப்பாடல்களை முதன்முதலாக எழுதியவரென்ற விதத்தில் தனது கவித்திறனை வெளிப்படுத்தியிருப்பவராக முற்குறிப்பிட்ட கவிஞரான மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரை இனங்கான முடிகின்றது. உ-ம்:

கங்காணி...

நொண்டிச்சிந்து

எப்படித்தான ஆளெடுப்பது துரையே
 ஏத்தப்படிநீங்கள் மாத்தாவிடில்
 பத்து நாததை கடன் வாங்கி- அவர்கட்கு
 பகுத்துக்கொடுத்தேன் நான் தகுந்தபடி
 ஒரு மாசம் நோட்டீசு கொடுத்தால்
 உடனவர்க்கு பத்துச்சீட்டு திடமுடன் தந்தால்
 சட்டி மூட்டை கட்டி விடுரான் - பின்னே
 சங்கடந்தான் நான் கொடுத்து பங்கப்படனும்
 கொடுத்த முதல் தானிழந்து நானும்
 கொள்ளை கொள்ளை நகடிப்பட்டு சள்ளைபடுறேன்
 நோட்டீசு கொடுத்த பேருக்கு நீங்கள்
 நேந்த கடன் கட்டினால்தான் பந்தமுடனே
 பத்துச் சீட்டு தருவேனென்று துரையே
 பண்பாக சொல்லவேனும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோ
 (எப்படி)

துரை:

நொண்டிச்சிந்து

சட்டப்படி நடக்கனும் நான் இல்லையே
 சங்கடங்கள் வந்துசேரும் பங்கப்படனும்
 தொழிலாளர் சங்கமொன்றுண்டு அதனால்

தொந்தரைகள் வந்துவிடும் சிந்தை கலங்கும்

.....”

நாடகப் பாத்திரங்களின் குணவியல்பு, மனவுணர்வு, கதையோட்டம் என்பவற்றை சரியாகப் புரிந்து கொண்டாலன்றி வசன உரையாடல்களுக்கிடையே மேற்சூறியவாறு பொருத்தமான முறையில் பாடல்கள் புனைந்து சேர்த்துக் கொள்வது கடினமான செயலாகும். இவ்விதத்தில் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரின் கவியாற்றல் பாராட்டுதற்குரியதே.

கட்டுரைத்துறையில்

கட்டுரைத்துறையும் நவீன இலக்கியத்தின் ஒருவகையென்பதைப் பலர் உணர்வதில்லை. இவ்விதத்தில் இக்காலப்பகுதியில் கட்டுரைத்துறையில் ஈடுபட்டு தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியவரென்ற விதத்தில் முதன்முதலாக இனங்காணக் கூடியவர் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த மங்களம்மா மாசிலாமணியாவார். தமிழ்மகள் சஞ்சிகையிலும் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகையிலும் அவரது கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

முற்குறிப்பிட்ட மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரது கட்டுரைகள் மலையகப் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் இடம்பிடித்துள்ளன.

திருகோணமலையைச் சார்ந்த தையலம்மாளும் கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பினும் அவை எவையும் ஆய்வாளர்களுக்கு கிடைக்காத நிலையில், இக்கட்டுரையாளரால், தென்னிந்தியாவிலிருந்து வெளியான “பாரதி” என்ற சஞ்சிகையில் அன்னாரெழுதியிருந்த இலங்கைத் தமிழ் மாதர் என்ற கட்டுரையை கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

புலோலியைச் சேர்ந்தவரான பண்டிதை பத்மசானி அம்மையாரும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளாராயினும் அவை எவையும் ஆய்வாளர்களுக்கு கிடைக்காத நிலையில் அவரெழுதிய பாரதியார் கவிநயம், பாஷாபிமானம் ஆகிய இரு கட்டுரைகளை மேற்குறிப்பிட்ட “பாரதி” (தமிழ்நாடு) சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றிருப்பதனை

இக்கட்டுரையாளரால் அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. இவரது கட்டுரைகள் பாரதியார் புகழ் பரப்பிய முதற்பெண்மணியாக இவரை இணங்காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெண் விடுதலை பற்றி முதன்முதல் சிந்தித்தவர் என்ற விதத்தில் பாரதியார் பற்றிய சிரத்தையும் கவனத்திற்குரியதாகிறது. (சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் பெருமைகள் பற்றியும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச சீதனப் பிரச்சினை பற்றியும் கூட பாரதியாவுடனான “இந்தியா” வில் சுருக்கமாக எழுதியுள்ளார்)

பண்டிதை பத்மசானி அம்மையார் தவிர்ந்த மேற்குறிப்பிட்ட மூவருமெழுதியிருந்த கட்டுரைகள் பெண்களது முன்னேற்றம் சார்ந்தனவாக வெளிப்பட்டிருப்பது கவனத்திற்குரியது. பார்வைக்குக் கிடைத்த இவர்களது கட்டுரைகள் ஏறத்தாழ 1920 தொடக்கம் 1940 வரையிலான காலத்திற்குரியன.

நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியளவில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலிருந்து “பாரதி” (மண்பூர்) சஞ்சிகையிலே நாகேஸ்வரி எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் இக்கட்டுரையாளர்கள் இணங்கண்டுள்ளனர்.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்துறையில்

மொழிபெயர்ப்பு என்று சிந்திக்கின்றபோது காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு மொழிகளிலிருந்து அது நடைபெறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆங்கிலமொழி மொழிபெயர்ப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றபோது அது நவீன வகை சார்ந்த முயற்சியாயிற்று. இவ்விதத்தில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பெண் மொழிபெயர்ப்பாளராக பண்டிதை மத்மாசனி அம்மையார் இணங்காணப்பட்டுள்ளார். இவ்விதத்திலே தோமஸ்கிரே (Thomus Gray) என்பவர் பாடிய Eley written in a country church yard என்னும் பாடல் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதத்தில் ஈழத்தின் முதற் மொழி பெயர்ப்பாளராக விளங்குகின்ற பண்டிதை மத்மாசனி அம்மையாரது இம்மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி “நாட்டுப்புறத் தேவாலயத்தின் முற்றத்தில் எழுதப்பட்ட இரங்கற்பா” என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து ஒரு பாடல்

சயனாமணியின் சத்தம் பகலின் சாமணியைச் சேர்ந்த
திலுறு புலத்திலே இந்த தொறுக்கண்மென் மெலவே மீண்ட
வுயர்வுறு மேழிச் செல்வ நயர்வொடின் வழியை யுற்றான்
நயமிகு முலகம் தன்னை நிருளுக்கு மெனக்கு நல்கி

அம்மையார் மரபுவழித் தமிழிலே இம்மொழி பெயர்ப்பை செய்திருப்பினும் ஆங்காங்கு
எளிமையான சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சிறுகதைத்துறையில்

மேற்குறிப்பிட்ட விடயம் கட்டுரை ஒழுங்கு அடிப்படையில் முன்னர் நாவல் துறை
இலக்கிய முயற்சியை அடுத்தமைவது பொருத்தமாயினும் இத்துறையில் ஓரள
விலாயினும் ஈடுபட்ட பெண்ணாளுமைகளுள் இக்காலப்பகுதியில் ஓரிருவரே.
மறுமலஉச்சி சஞ்சிகையிலே இவ்வசையான சிறுகதை எழுதிய மூவரும் ஒவ்வொரு
சிறுகதை மட்டுமே எழுதியிருப்பதாக அறியமுடிகின்றது. பத்மா துரைராஜா,
பொ.கதிராயதேவி, எம். எஸ். கமலா (இறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டவர் தமிழ் நாட்டு
எழுத்தாளராகவும் இருக்கலாம்) ஆகியோரே அவர்கள் காதல், படைப்பாக்கம் முதலிய
சார்ந்த மன உணர்ச்சிகளை இவை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இத்துறையில் பெண்
எழுத்தாளர்கள் ஒருவராவது உருவாகாத பின்னடைவு நிலைக்கான காரணம்
யாதென்று புரியவில்லை.

மேடை இலக்கியமாக

முற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அனைத்தும் அச்சு ஊடக வெளிப்பாடுக
ளேயாம்.

அதேவேளையில் மேடையை அடிப்படையாகக்கொண்டு “மேடைப்பாடல்கள்” என்ற
விதத்திலும், “மேடைச்சொற்பொழிவுகள்” என்ற விதத்திலும் தமது திறமையை
வெளிப்படுத்திய பெண் ஆளுமைகள் சிலரையும் இக்காலப்பகுதியிலே சந்திக்க
முடிகிறது.

“மேடைப்பாடல்கள்” பாடிப் புகழ் பெற்றவரென்ற விதத்திலே முதன்மையிடம் பெறுகின்றவராக இன்றுவரை திகழ்பவர் முற்குறிப்பிட்ட மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர். இவரது மேடைப்பாடல்களை இருவகைப்படுத்தலாம்.

ஒன்று (i) தேசபக்தன், கோ. நடேசய்யருக்குச் சார்பாக அரசியல் மேடைகளிலே மீனாட்சியம்மாள் பாடிய, அவரால் இயற்றப்பட்ட - மேடைப்பாடல்கள் மலையக தொழிற்சங்க முன்னோடி என்ற விதத்திலே தேசபக்தன் நடேசய்யர் தொழிற்சங்க ரீதியில் அவரது எதிரிகளால் வசைக்குள்ளான நிலையில் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் பாடிய பாடலொன்றின் ஒரு பகுதி பின்வருவது...

“பனையைச் சேடந்தானோ அல்லது

பழங்கள் விற்றானோ

தொழிலாளர் கஸ்ரங்களை

தொலைக்க பாடுபட்டவரை

பழியாகப் பேசினீங்கள்

பச்சை நோட்டீஸடித்து மெத்த

பசப்புவதேனோ சும்மா

உசப்புவதேனோ...”

(ii) மற்றொன்று, மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர் மத்தியிலே எழுச்சியை உண்டாக்குவதற்காக, பாரதியார் பாடல்களை மேடையிலே முழங்கியவை அவ்வாறான பாரதியார் பாடல்களில் ஒருசில மாற்றங்களைச் செய்தும் அவர் பாடியிருக்கின்றார். பாரதியார் பிஜித்தீவிலுள்ள கரும்புத்தோட்டத்தில் வேலை செய்த தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் பற்றிப் பாடியிருந்த பிரபல்யமான பாடல் “கரும்புத்தோட்டத்திலே” என்பது. அவ்வாறு பாடியிருந்த பாரதியார் ஈழத்தில் மலையகத்தில் வேலை செய்த தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் பற்றி பாடல்கள் எதுவும் பாடியிராதமை பற்றி லூக்கிய ஆர்வலர் சிலர் குறை கூறுவதுண்டு. அதனாலேதானோ என்னவோ “கரும்புத்தோட்டத்திலே” என்ற பாரதியார் பாடலை “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என மாற்றி மேடைகளிலே பாடியிருக்கின்றார் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர்.

மேடைப்பாடல்கள் போன்று மேடைச்சொற்பொழிவுகளும் இக்காலப் பெண் ஆளுமைகளால் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. மலையக தொழிற்சங்க மேடைகளிலும் அரசியல் மேடைகளிலும் பல சொற்பொழிவுகளாற்றியிருப்பவர் மேற்குறிப்பிட்ட மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர்.

பெண்கள் முன்னேற்றம் தொடர்பாக மேடைகளில் பேசியவர்களென்ற விதத்திலே மங்களம்மாள் மாசிலாமணி தையலம்மாள், மலையகம் சார்ந்த நல்லம்மா சத்யவாகேஸ்வரர் ஆகியோரும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

காந்தீயம் தொடர்பாக பேசுவதற்காக ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டிலும் மேடையைப் பயன்படுத்தியவராகவும் வெளிப்படுபவர் மேற்குறிப்பிட்ட மங்களம்மாள் மாசிலாமணி.

இதழியல் துறையில்

நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்திலே சஞ்சிகைகளினதும் பத்திரிகைகளினதும் பங்களிப்பு (i) பிரசுரகாலமாதல் (ii) ஊக்கப்படுத்துதல் என்ற விதங்களில் தவிர்க்கவியலாததொன்று என்பது இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அறிந்த விடயமே.

மேற்கூறிய விதத்தல் ஈழத்தில் முதன்முதலாக பெண்களுக்கான “தமிழ்மகள்” என்ற சஞ்சிகையினை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1923 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நீண்ட காலம் நடத்திவந்தவர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி. “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்பது இச் சஞ்சிகையின் மகுட வாசகமாகும்.

திருகோணமலையிலிருந்து தையலம்மா “மாதர்மதி மாலிகை” என்ற பெயரிலே நடத்தி வந்த சஞ்சிகையை (1929- 1930) இனங்கண்டு அதுபற்றிய கட்டுரைகள் இக் கட்டுரையாளரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட சஞ்சிகைகளும் பெண்கள் முன்னேற்றம் தொடர்பிலே ஈழத்திலிருந்தும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் ஆண்/பெண் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள்

பலவற்றைப் பிரசுரித்துள்ளன. “மாதர்மதி மாலிகை” வெளியிட்ட சுவாரஸ்யமான கட்டுரையொன்றின் தலைப்பு பெண்கள் மூளையில் அறிவில்லையா? என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரதி (முண்டுர் 1948) சஞ்சிகை பெண்களுக்காக நடத்தப்படாவிடினும் பெண்கள் முன்னேற்றம் தொடர்பாக மட்டக்களப்பு பெண்படைப்பாளிகள் முதன்முதலாக கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் பாடல் சிலவற்றையும் பிரசுரித்துள்ளன. உ-ம்: ஜெயமணி, நாகேஸ்வரி.

மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர் நடத்திய பல புத்திரிகை களுக்கு ஆரம்பத்தில் உதவி செய்த இவர் 1930 நடேசய்யர் ஆரம்பித்த தேசபந்து இதழுக்கு ஆசிரியையாகவும் விளங்கியவர்.

பெண்கள் முன்னேற்ற அமைப்புக்களை நிறுவின விதத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட பெண் ஆளுமைகளின் உருவாக்கப் பின்புலத்தில் பெண்களது நிலை, பெண்களது பிரச்சினைகள் என்பவற்றை பெண்களுக்கு உணர்த்த முற்பட்டன என்ற விதத்திலும் பெண்களது எழுச்சிக்கும் ஈடுபாட்டிற்கும் வழிவகுத்துள்ளன என்ற விதத்திலும் இவ்விதங்களிலே அவர்களது நவீன இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு மறைமுகப் பேருதவி புரிந்து வந்துள்ளன. என்ற விதத்திலும் பெண்கள் முன்னேற்ற அமைப்புக்களின் உருவாக்கமும் செயற்பாடுகளும் கவனத்திற்குரியவை.

மேற்குறிப்பிட்ட மங்களாம்பாள் மாசிலாமணி 1902இல் வண்ணார் பண்ணையில் தொடங்கிய “பெண்கள் சேவா சங்கமம்” ஸ்ரீமதி சு.தையல்நாயகி அவர்களை காரிய தரிசியாகக் கொண்டு 1919இல் திருகோணமலையில் உருவான “திருகோணமலை மாதர் ஐக்கிய சங்கமம்” (இவ்விரு அமைப்புக்களுமே முறையே முற்கூறப்பட்ட “தமிழ்மகள்”, “மாதர் மதி மாலிகை” ஆகிய சஞ்சிகைகளின் வரவிற்குக் காரணிகளாக அமைந்திருந்தன) பின்னர் 1933ஆம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் மகளிர் மன்றமும் கவனத்திற்குரியவை. இவை சமூகச் சீர்திருத்த விடயங்களிலே அக்கறை கொண்டும்

அவ்விதத்திலே கூட்டங்கள் நடாத்தியும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் வெளியிட்டும் இயங்கி வந்துள்ளன எனலாம்.

முடிவுரை

இறுதியாக ஒன்று. மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வு தொடர் தேடலுக்குரியதாகவிருக்கின்ற போதிலும் பெண் ஆளுமைகள் சிலரது ஆழமான தடங்களையும் சிலரது அகற்சியான தடங்களையும் இவ்வாய்வு முதன்முதலாக இனங்காட்டி இலக்கிய ஆர்வலர்களது தொடர் தேடலுக்கு வழிவகுத்துள்ளதென்பதில் ஐயமில்லை!

இதுவரை கவனித்த பெண்ஆளுமைகளுள், கவிஞர்களாக கவனிக்கப்பட்டோரின் கவிதை முயற்சிகள் முதன் முயற்சிகளாகும். ஈழத்திலே இக்காலப்பகுதியில் ஆண் கவிஞர்களினாலேகூட சாதிக்கப்படாதவையாகும். சமகாலத் தமிழ்நாட்டு நவீன இலக்கியச் செல்நெறிகளுக்கும் இது ஏற்படையதேயாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் ஈழத்திலே நாவல் முயற்சியில் ஈடுபட்ட மாங்களநாயகம் தம்பையாவின் நாவல் முயற்சியின் சிறப்புக்களும் சமகால ஈழத்து ஆண் நாவலாசிரியர்களின் படைப்புக்கள் கண்டு கொள்ளமுடியாதவையாகும்.

நவீன நாடகமுயற்சியில் மீனாட்சியம்மாளின் பங்களிப்பு நவீன கவிதை சாடந்த வித்தியாசமான வெளிப்பாடு என்பதற்கப்பால் “கூத்துப்பால்கள்” என்றவிதத்தில் சாதனைக்குரியது. கட்டுரை இலக்கிய ஈடுபாடும் அலட்சியப்படுத்துவதற்குரியதன்று. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய முயற்சியும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

இதழியல் முயற்சிகள், பெண்கள் முன்னேற்ற அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் என்பவையும் குறைத்து மதிப்பிடக்கவடியனவல்ல!

எனினும் ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்திலீடுபட்டு இனங்காணப்பட்ட பெண் ஆளுமைகள் மிகச் சிலரே என்பது புலப்படுகின்றது. இத்தகைய பின்னடைவிற்கான

காரணங்களாக, (1) பெண்கள் சமூக அனுபவங்களுக்குட்படும் வாய்ப்பு குன்றி யிருந்தமை, (2) இடம்பெயர் வாழ்க்கை முறை தரும் புத்தனுபவங்கள் கிட்டாமை, (3)கல்வி வாய்ப்பு அருகியிருந்தமை, (4)படைப்புக்கள் பேணப்படாமை, (5) பத்திரிகை ஆக்கங்கள் நூலுருப்பெறாமை, (6) நூல்களின் இரண்பாம் பதிப்புகள் வெளிவராமை, (7) அக்கறையீனம், (8) குடும்பப்பளு, (9) சமூக ஒடுக்குமுறை, (10) ஆணாதிக்கம், (11) ஊக்கப்படுத்தாமை, (12) சமயாபிமானத்தின் மறைமுகமான செல்வாக்கு, (13)சமூக நோக்குடைய பிரசுரகர்த்தாக்களின்மை (14) நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் இயல்புகள் பற்றிய தெளிவின்மை முதலியவற்றை குறிப்பிடவியலும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. குமரன்.க, (2015), சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் , குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை.
2. சண்முகதாஸ் ஆ பேராசிரியர், ஈழத்தில் தமிழ்ப்புலமை மரபில் முதல் தமிழ் பெண்புலவர்.
3. சாரல் நாடன் ,(1998), பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர், மலையக வெளியீட்டகம், கண்டி.
4. சாரல்நாடன் ,(2015), மலையக விடிவெள்ளி கோ.ந. மீனாட்சியம்மாள் குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை.
5. சொக்கன் (1974), சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம், பரமேஸ்வரக்கல்லூரி இயக்குனர் சபை வெளியீடு. யாழ்ப்பாணம்.
6. ஞானாம்பிகை,மேலைத்தேயமதுபானவேடிக்கைகும்மி...
7. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் ,(2017), தமிழ்க்கள் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை.
8. "பாரதி" ஒருமாதப்பத்திரிகை (1929) ஜனவரி,
9. மறுமலர்ச்சி இதழ்களின் தொகுப்பு (1946-1948), பதிப்பாசிரியர்கள்: கோப்பாய்சிவம் (இயக்குனர் சர்வானந்தமய பீடம்), செல்லத்துரை சுதர்சன் (விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்) சர்வானந்த மயபீடம்,சன்னாகம்.

10. மீனாட்சியம்மாள்,கோ.ந. திருமதி (1940), இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை, இந்தியரை விரட்ட வேண்டுமென்ற இலங்கை மந்திரிகளுக்கு எதிர்ப்பு.கோ.நடேசய்யர், கட்டன்.
11. வித்தியாவல்லி அம்மாள் சேனாதிராச கொலைவழக்கு விசித்திரக் கவித்தொகுப்பு, திருநெல்வேலி.
12. நடேசய்யர்.கோ (2017), இலங்கைத் தோட்டதொழிலாளரது அந்தரப்பிழைப்பு நாடகம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை.
13. யோகராசா.செ.கலாநிதி, (2007) ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும், குமரன் புத்தகசாலை கொழும்பு - சென்னை.
14. மாதாமதி மல்லிகை மலர்.க (1927), திருகோணமலை, அச்சியந்திரசாலை, பருத்திதுறை.
15. ஆசிரியர்.ரா.நாராயணஸ்வாமி, உத்தமபாளையம்.
16. Riots and martial Law in ceylon 1915, London St.Martin Press, 1916

வடமராட்சிய் பிரதேசத்தின், கரவெட்டி கரணவாய் தெற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லையா யோகராசா அவர்கள், நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்று உயர்தரப் பரீட்சையில் கலைப்பிரிவில் சித்தியெய்தி கொழும்பு-பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகியிருந்தார். இவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலே பேராசிரியர் க.கைலாசபதி உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்

கனிடம் கல்வி கற்றவர். சிறிது காலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின், கிழக்கும் பல்கலைக்கழகத்திலே விரிவுரையாளராக தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். தனது சேவைக்காலத்திலே “பண்டிதமணி ஓர் நுண்ணாய்வு” என்னும் தலைப்பிலே ஆய்வு செய்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே முதுகலைமாணி (MA) பட்டம் பெற்றிருந்தார். அதனைத்தொடர்ந்து “ஈழத்து தமிழ்க்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்னும் தலைப்பிலே தனது ஆய்வினை மேற்கொண்டு கலாநிதிப்பட்டத்தைப் பெற்றார். மேலும் கல்வியியல் தகமைச்சான்றிதழ் (Diploma in Education) கற்கை நெறியை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்து அதில் சிறப்புச் சித்தியும் பெற்றார். இவர் கவிதை, சிறுகதை விமர்சனம், சிறுவர் இலக்கியம், இதழியல், மலையக இலக்கியம், நாட்டார் இலக்கியம் முதலான துறைகளிலே ஆர்வத்துடன் பல ஆய்வுகளைச் செய்து ஆய்வு நூல்கள், தொகுப்பு நூல்கள் மற்றும் பதிப்பு நூல்கள் என பல ஆக்கங்களையும் வெளியிட்டிருந்தார். அதுமட்டுமன்றி தேசிய, சர்வதேச தமிழியல் ஆய்வுரங்கங்களிலே பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்து, பலரின் பாராட்டையும் பெற்றவர். மேலும் பேராசிரியர் சு.வித்தியா-னந்தன் நினைவுப் பரிசினை முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வுக்காகப் பெற்றிருந்ததுடன், இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். கலாநிதி யோகராசா அவர்கள் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பின்னரும், தற்போதும் சுறுசுறுப்பாக தமிழியல் ஆய்வுகளிலே தனது ஈடுபாட்டைக்காட்டி வருகின்றார்.